

управління ризиками, формування адаптивної культури та підтримку морального духу співробітників.

Список використаних джерел:

1. Євтушенко Н., Стеценко Д. Цифрова трансформація бізнесу в умовах війни в Україні: виклики та можливості. Економічний простір. 2024 №191. С. 211-216.
2. Зубар І. В., Яременко О. І., Онищук Ю. В. Перспективи розвитку земельних відносин фермерських господарств в умовах децентралізації публічної влади в Україні. Вінниц. держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. Вінниця: Рогальська І. О., 2021. 247 с.
3. Зубар І.В. Операційний менеджмент у забезпеченні сталого розвитку підприємств. Успіхи і досягнення у науці. 2024. № 9. С. 549-558.
4. Середюк К.В. Впровадження практики ESG в діяльність українських компаній у воєнний період. Причорноморські економічні студії. 2023. Вип. 84. С. 41-46.
5. Azizi, M. R., Atlasi, R., Ziapour, A., Abbas, J., & Naemi, R. (2021). Innovative human resource management strategies during the COVID-19 pandemic: A systematic narrative review approach. Heliyon, 7(6), URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2405844021013360>
6. Mer, A., & Viridi, A. S. (2023). Navigating the paradigm shift in HRM practices through the lens of artificial intelligence: A post-pandemic perspective. In The Adoption and Effect of Artificial Intelligence on Human Resources Management, Part A pp. 123–154.

УДК 340.13

Воловенко Вікторія

Здобувачка вищої освіти факультету права, публічного управління і менеджменту

Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла
Коцюбинського

Дзевелюк Марина

Кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та
менеджменту Вінницького державного педагогічного університету імені
Михайла Коцюбинського

ПРАВОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ РЕГІОНАЛЬНОЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Ключові слова: правотворча діяльність, органи регіональної влади, цифровізація, цифрові технології.

Актуальність. Сучасна модель публічного управління ґрунтується на поєднанні централізованих і децентралізованих механізмів регулювання. У цьому контексті правотворча діяльність органів регіональної влади є важливою складовою формування ефективної та збалансованої системи публічного управління. Вона покликана враховувати місцеві особливості соціально-економічного розвитку, сприяти реалізації прав громадян та підвищувати ефективність державної політики на місцях. Поєднання вище згаданих механізмів формує ефективне управління, що передбачає баланс між урядом, який у свою чергу встановлює загальні правила, та регіональними органами влади, які мають відповідні повноваження на місцях [6, с 121]. Саме тому **метою** дослідження є визначення особливостей правотворчості регіональних органів влади в умовах цифровізації та інтеграції до ЄС. Актуальність теми зумовлена науковим інтересом на доробками наступних науковців: А. Копилов, О. Копеленко, М. Оніщенко, О. Дем'янка, І. Коліушко.

В першу чергу варто зазначити про відсутність законодавчого поняття «правотворча діяльність органів регіональної влади», адже ЗУ «Про правотворчу діяльність» надає лише загальне поняття правотворчої діяльності [3]. Науковці пропонують під «правотворчою діяльністю органів регіональної

влади» розуміти право органів регіональної влади на прийняття власних нормативно правових актів, які повинні відповідати специфічним потребам їх територій. Це дозволяє адаптувати правотворчість до місцевих умов, що у подальшому забезпечує збалансований розвиток регіонів.

Правотворчість органів регіональної влади охоплює діяльність обласних рад, обласних державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, спрямовану на прийняття нормативних актів у межах визначених законами повноважень. Вона є похідною від загальнодержавної правової системи, однак має свою специфіку, пов'язана з територіальною компетенцією та місцевими потребами [5, с 3]. В умовах децентралізації зросла роль регіональних органів влади у формуванні програм соціально-економічного розвитку, регулювання земельних відносин, управління комунальною власністю. Водночас практика показує, що багато регіональних актів носять декларативний характер або дублюють норми загальнодержавного законодавства.

Сучасний стан правотворчої діяльності регіональних органів влади характеризується посиленням ролі громад у державній діяльності та розвитком інструментів електронної демократії. Цифровізація правотворчих процесів через електронні петиції [4, с 121], консультації з громадськістю, створення відкритих порталів для обговорення проєктів рішень [7, с. 127] – надзвичайно важливий досвід у формуванні культури регіональної правотворчої діяльності.

Однак існують виклики на цьому шляху такі як: обмеженість фінансових та кадрових ресурсів для якісної нормопроектувальної роботи; відсутність чітких методичних стандартів щодо підготовки та оцінки регіональних нормативно-правових актів; надмірна централізація законодавчого процесу, яка звужує можливості регіонів у правотворчій сфері; політичні ризики та нестабільність, що призводять до фрагментарності регіональної правотворчості; недостатня інтеграція цифрових інструментів і слабка взаємодія з громадськістю, а також низька цифрова освіченість. Також залишають відкритими питання забезпечення кібербезпеки та застосування штучного інтелекту публічними службовцями [2, с. 65]. З цього приводу було зроблено перші кроки експертами

з Мінцифри, НАДС, Вищої школи публічного урядування з розробки посібника «Порядок з відповідального використання штучного інтелекту публічними службовцями» у 2025 р. [1].

Висновки. Тому виникає необхідність вдосконалення правового поля для ефективної роботи органів влади; подальше вдосконалення механізму контролю за діяльністю регіональних органів влади; вдосконалення методичних стандартів щодо підготовки та оцінки регіональних нормативно-правових актів; створення консультативно-правових центрів при регіональних органах влади для підвищення якості нормативно-правових актів. А отже, правотворча діяльність органів регіональної влади є важливою складовою формування ефективної і збалансованої системи публічного управління, а впровадження цифровізації у правотворчі процеси в регіональних органах влади підвищить якість та прозорість надання послуг на місцях.

Список використаних джерел.

1. Використання штучного інтелекту в органах державної влади. URL: <https://nads.gov.ua/news/prezentovano-posibnyk-pro-vidpovidalne-vykorystannia-shtuchnoho-intelektu-publichnymy-sluzhbovtsiamy> (дата звернення 22.09.2025р.).
2. Дзевелюк М., Дзевелюк А., Чернищук Н. Цифрові технології і право: виклики цифрової трансформації та кібербезпека. *Наука і техніка сьогодні*. 2023. Вип 12 (26). С. 62-72.
3. Про правотворчу діяльність: Закон України від 24.08.2023. №3354-IX URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3354-20#Text> (дата звернення 22.09.2025р.).
4. Роговенко О. В., Лиховид А. В. Цифровізація місцевого самоврядування: основні перспективи та виклики. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. №10 С. 121 DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-10/25> (дата звернення 22.09.2025р.).
5. Решета О. А. Особливості розвитку публічного управління в Україні: сучасні тенденції та проблеми. *Електронне «Державне управління:*

удосконалення та розвиток» 2020. №3. С. 3 DOI: 10.32702/2307-2156-2020.3.37 (дата звернення 22.09.2025р.).

6. Хожило М. Е. Трансформація системи державного управління в сучасній Україні: аналіз основних принципів та підходів. *Державне будівництво*. 2024. №2 С. 121. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2024-2-08> (дата звернення 22.09.2025р.).

7. Кононенко В., Дзевелюк М. Технології електронної демократії у роботі органів місцевого самоврядування в Україні як інструменти запобігання корупції. Всеукраїнська конференція з міжнародною участю «Розбудова доброчесності та комплаєнсу в Україні: виклики і перспективи євроінтеграції» 27 березня 2025 р. С. 126-129.

УДК 65.012.32

Гавриленко Альона

Здобувачка вищої освіти факультету права, публічного управління і менеджменту

Вінницького державного педагогічного університету імені

Михайла Коцюбинського

Намазова Юлія

Доктор філософії з публічного управління та адміністрування, асистент кафедри публічного управління та менеджменту

Вінницький державний педагогічний університет імені

Михайла Коцюбинського

**ПЕРСОНАЛЬНИЙ БРЕНД АДМІНІСТРАТИВНОГО МЕНЕДЖЕРА ЯК
ЧИННИК ПІДГОТОВКИ КАДРІВ ДЛЯ ПІСЛЯВОЄННОГО
ВІДНОВЛЕННЯ ТА СТАЛОГО РОЗВИТКУ**